

Marnotratně štědrá milost

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, vítám Vás na dnešních bohoslužbách. V tomto čase slyšíme slovo pozvání: „*Pojďte a uvidíte, jak dobrotivý je Hospodin!*“

Kéž vás na cestě za ním posiluje jeho milost a otevírá vaše srdce pro jeho slovo. Amen.

Introit (*Žalm 36, 8-10*)

8 Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel.

9 Osvěžují se tím nejučinnějším z tvého domu, z potoka svých rozkoší jim napít dáváš.

10 U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo.

Píseň: EZ 303 - Moudrosti poklad z nebe je slovo Boží nám

Modlitba

Pane Bože, děkujeme za pozvání do tvé blízkosti. Nejsme tu sami za sebe – stojíme v zástupu všech, které jsi kdy oslovil a kteří tě chválí novou písní naděje. Děkujeme, že jsi překonal propast mezi nebem a zemí, abys nám byl nablízku. V Ježíši jsi dovedl svůj zápas o lidské srdce až do konce. Přijmi naše díky, i když jsou nedokonalé a slabé. Díky, že ses nám nezatajil, ale zjevil jsi nám svou věrnost a milosrdenství. Ty o nás stojíš, nechceš být Bohem v izolaci, ale chceš být Bohem s námi. V Kristu jsi pro nás udělal maximum a my ti za to děkujeme tak upřímně, jak jen dovedeme. Prosíme, ať tvůj svatý Duch přemůže naši vnitřní roztržičnost a rozptýlí obavy, které nás svazují. Prosíme, pošli svého Ducha, aby do našich starostí i našich úzkostí, které si s sebou neseme z uplynulého týdne. Osvoď nás k radostné víře skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

I. Čtení (*J 2, 1-11*)

1 Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka;

2 na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.

3 Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“

4 Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“

5 Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“

6 Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra.

7 Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj.

8 Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak.

9 Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha

10 a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“

11 Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (*lekce 12 - Vinný kmen*)

Na plakátu společně hledejte obrázek, který symbolizuje dnešní vyprávění.

Píseň: Moje male světélko

Píseň: EZ 253 - Slunce svítí, tak se dobře dívej (2x)

Kázání (Jan 2, 5; 10)

5 „Udělejte, cokoli vám nařídí.“

10 „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“

Milé sestry a bratři, přátelé a hosté,

stojíme v čase povánočním, v období, kdy se učíme vidět Boha tam, kde bychom ho možná nečekali. Dnešní příběh nás přivádí do Kány Galilejské, na **svatbu**. Není to chrám, není to poušť, není to hora proměnění. Je to obyčejná lidská slavnost, oslava lásky, jídla a pití. A právě zde, uprostřed cinkání pohárů a smíchu, se odehrává něco, co Jan nazývá počátkem znamení.

Svatba v Orientu nebyla záležitostí pár hodin, byl to týdenní maraton pohostinnosti. A uprostřed toho všeho se stane trapas, společenská katastrofa: **došlo víno**. Možná se nám to zdá jako malichernost, ale v tehdejší kontextu to znamenalo hlubokou hanbu pro hostitele. Víno v Bibli není jen alkohol; je to symbol radosti, Božího požehnání a plnosti života. Když dojde víno, končí radost. Nastupují rozpaky, trapné ticho a pocit nedostatku. A to došlo jenom víno.

Možná i my dnes sedíme v lavicích a cítíme, že nám něco došlo „došlo víno“. Možná nám došly síly v péči o blízké, možná nám došla trpělivost v práci, nebo nám došla naděje, že se věci v tomto světě pohnou k lepšímu. Ten pocit prázdnoty, kdy **dno sklenice** je suché a my nevíme, kde vzít další doušek energie, je nám všem lidsky blízký. Nedostatek je základní lidskou zkušeností.

A najednou v této krizové chvíli vstupuje na scénu Maria, matka, maminka. Je fascinující, že Ježíšovi neříká, co má dělat. Jen konstatuje fakt: „*Nemají víno*.“ A pak řekne služebníkům větu, která by měla být vytesána do srdce každého křesťana: „**Udělejte, cokoli vám nařídí**.“ To je klíč k celému příběhu i k našemu životu. Maria nás neučí technice zázraku, učí nás naprosté **důvěře** v Kristovo slovo, i když se zdá, že situace je neřešitelná.

A co udělá Ježíš? Nepřičaruje plné sudy z ničeho. Ukáže na šest kamenných nádob, které tam stály k židovskému očišťování. Každá z nich držela desítky litrů vody. To je důležitý detail. Tyto nádoby představovaly starý řád, rituální předpisy, snahu člověka očistit se před Bohem vlastními silami, skrze pravidla a tradice. Ale ty nádoby byly prázdné nebo poloprázdné. Staré náboženské formy už nestačily nasytit lidskou žízeň po životě.

Ježíš říká: „*Naplňte ty nádoby vodou*.“ Služebníci je naplnili až po okraj. Všimněte si té dynamiky – Bůh chce naši **spolupráci, naše ruce, srdce**. Chce naši „*obyčejnou vodu*“, naši obyčejnost, naše úsilí, i když se nám zdá, že voda je v tuto chvíli k ničemu, když hosté chtějí víno. Víra, ale znamená dělat obyčejné věci s neobyčejnou poslušností. A pak přichází ten okamžik. Bez blesků, bez dramatických gest. Jen **tichá proměna**. Když správce hostiny ochutná, je v šoku. Nejenže je tu nové víno, ale je lepší než to první. Tady je to **gro evangelia**. Děje se něco důležitého, podstatného, kvalitního, ve smyslu, to je to právě „*jádro věci*“, „*podstata*“ či „*skutečná „hodnota*“. Svět nám obvykle nabízí to nejlepší na začátku. Reklamy nám slibují zářnou budoucnost, první zamilovanost je opojná, nové věci nás těší jenom do času... ale pak to postupně vyprchává. Kvalita klesá, radost se unaví, zbývají jen prázdné nádoby. Svět podává nejprve dobré víno, a když se lidé opijí, pak to horší. A mnohým z nás je to jedno, řekneme si víno jak víno.

Jenže u Ježíše je to naopak. S ním to nejlepší teprve přijde. On není Bohem, který jen doplňuje zásoby. On je Bohem nadbytku a proměny. On bere vodu našeho všedního, unaveného života a mění ji v ušlechtilé víno své **milosti**. To, co Kristus dává, není jen náhražka. Je to nová kvalita bytí. Boží milost není šetrivá; je **marnotratně štědrá**.

Tento příběh z Kány nám říká, že Bůh má zájem o naše pozemské radosti. Záleží mu na tom, aby se naše svatby a naše dny nevyprázdnily do trapného ticha. On přichází do našich krizí ne proto, aby nás poučoval o špatném plánování zásob, ale aby se v našem nedostatku oslavil. Zázrak v Káně je zjevením Boží slávy uprostřed všednosti.

Ale pozor, toto znamení má i hlubší rozměr. Těch šest kamenných nádob naplněných až po okraj, to je víc než 600 litrů vína! To je množství, které je nemožné vypít na jedné svatbě. To je obraz

mesiášských hodů, božího království. Proroci slibovali, že až přijde Mesiáš, hory budou oplývat vínem. Ježíš tímto činem říká: „Už je to tady. Boží království začíná. A jak příhodné, začíná zázrakem na svatbě. Čas prázdných rituálů skončil, nastává čas **hostiny**.“

Bratři a sestry, co to může znamenat pro nás, v tomto sboru, v tomto roce? Znamená to může především, že se neoplatí propadat panice, když naše vlastní zdroje vysychají. Když máme pocit, že jako církev nebo sbor stárneme, že jako jednotlivci ztrácíme dech, že nás obklopuje svět, který je vyprahlý a bezradný. Právě do takových chvil zaznívá Ježíšovo slovo: „*Naplňte nádoby vodou.*“ Přinesme Kristu to, co máme. Svoji únavu, svoji nedokonalou víru, svoji prázdnotu. Kristus nepotřebuje naši **dokonalost**, on potřebuje naši důvěru poslechnout.

Často se snažíme „vyrobit“ víno sami. Snažíme se sami vyrobit radost, sami se spasit, sami se očistit. A končíme u prázdných kamenných nádob **zákonictví nebo vyhoření**. Evangelium nás volá k svobodě: Nechme to na něm. Přestaňme se snažit být spasiteli svého života a staňme se služebníky hostiny. Ta sláva v Káně byla v tom, že proměnil **nouzi v radost**.

I my jsme zváni, abychom hledali tato „*malá znamení*“ v našich životech. Kde se voda proměnila ve víno? Kde se nepřátelství proměnilo v odpuštění? Kde se strach proměnil v pokoj? To jsou místa, kde se zjevuje Pán, kde se dějí zázraky.

A konečně, tento příběh je o naději, která hledí dopředu. Důležité je si uvědomit, že nejlepší víno se bude podávat nakonec. Ať už procházíme jakýmkoli údolím, ať už se nám zdá, že svět směřuje k horšímu, věříme v Boha, který připravuje hostinu, proti níž je Kána jen slabým odvarem. Víra, kterou žijeme není jen nostalgií po starých dobrých časech, ale očekáváním Božího „**vypuknutí**“ radosti.

Pamatujme na to B+S, až budeme dnes odcházet z kostela. Možná se naše problémy nevyřešily lusknutím prstu. Možná ty prázdné nádoby doma stále stojí v koutě. Ale víme, u koho hledat. Víme, že Kristus je s námi na naší cestě, na našich svatbách i pohřbech, v našich úspěších i trapasech. Nebojte se nedostatku. V Kristových rukou je i ta **nejobyčejnější voda příslibem královské hostiny**.

Protože tam, kde je přítomen Ježíš, radost nikdy nemusí skončit. On je tím pravým vínem, které obveseluje lidské srdce natrvalo. On je tím, který nás zve na **svatbu své milosti**, kde nikdy, ale nikdy nedojde víno. Amen.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že nás zveš do své radosti. Víme, že není laciná, ale stála tě mnoho lásky a sebezapření. Pomož nám, abychom u tebe nehledali jen chvilkovou výpomoc v nouzi, ale našli odvahu změnit celý svůj život. Děkujeme ti za pozvání ke svatbě, kterou jsi pro nás přichystal. Děkujeme ti, že díky tobě smíme žít v pokoji s Bohem a radovat se z jeho milosti. Amen.

Píseň: EZ 717 - Tvá, Pane, láska nám sílu dává

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Z knihy modliteb

Vyslyš naše tiché i hlasité prosby, do Tvých rukou svěřujeme naše životy.

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, který jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: EZ 723 - Tak, jaký jsem – ač nemám nic

Posláni (1 Kor 2, 9)

9 Ale jak je psáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“

Požehnání

Bůh, který v Kristu zjevil svou slávu světu, ať naplní vaše srdce vírou a radostí.

*Ať proměňuje vodu vašich všedních starostí ve víno své milosti.
Ať vás posiluje jeho milost, když se vydáváte na cestu za ním.
A požehnání všemohoucího Boha, Otce i Syna i Ducha svatého,
s vámi i s vašimi blízkými nyní i navždy. Amen.*

Píseň: EZ 719 - Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou (kytara)